

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **A. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2007, č. j. OAM-1-135/VL-07-PA03-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 4. 2008, č. j. 56 Az 220/2007 – 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadl v záhlaví označený pravomocný rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 13. 11. 2007, č. j. OAM-1-135/VL-07-PA03-2006; tímto rozhodnutím nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Stěžovatel v podané kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud k posouzení této žádosti zaslal stěžovateli formulář – Potvrzení o majetkových a výdělkových poměrech pro rozhodnutí o žádosti o ustanovení zástupce – s tím, aby ho pravdivě vyplnil a zaslal zpět ke sp. zn. 56 Az 220/2007 ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. Vzhledem k tomu, že stěžovatel bydlí na adrese B., P. 3, vyzval ho krajský soud dále k tomu, aby sdělil, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení; současně stěžovateli sdělil, aby tato svá skutková tvrzení doložil listinnými důkazy. Závěrem krajský soud stěžovatele poučil, že nebude-li ve stanovené lhůtě shora uvedené splněno, soud návrh na ustanovení zástupce zamítne. Daná výzva, včetně příslušného formuláře (č. 1. 42 spisu), byla stěžovateli doručena prostřednictvím pošty dne 6. 6. 2008.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě (ani posléze) na výzvu krajského soudu nijak nereagoval a nebylo tak možné zjistit, zda jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), krajský soud usnesením ze dne 7. 7. 2008, č. j. 56 Az 220/2007 – 43, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl (výrok I.). Současně krajský soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů předložil plnou moc advokáta, který ho bude v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku ze dne 17. 4. 2008, č. j. 56 Az 220/2007 – 30, zastupovat, popřípadě doložil doklad o svém právnickém vzdělání, přičemž nevyhoví-li této výzvě ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne (výrok II.).

Písemné vyhotovení tohoto citovaného usnesení bylo doručeno dne 14. 7. 2008 stěžovateli, který proti němu podal kasační stížnost, jenž byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2009, č. j. 9 Azs 80/2008 – 72, shledána ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítnuta, neboť stěžovatel neprokázal splnění předpokladů pro ustanovení zástupce, a to ani k výzvě krajského soudu ani v následně podané kasační stížnosti, ačkoli byl v této souvislosti krajským soudem řádně obeslán příslušným formulářem (vzor 060 o. s. ř.), náležitě vyzván a poučen.

To znamená, že v řízení o kasační stížnosti není stěžovatel zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., ačkoli zastoupení je zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti; podle citovaného ustanovení s. ř. s. totiž musí být stěžovatel zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právníké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, což v dané věci stěžovatel neprokázal a ostatně ani netvrdil. Naopak argumentoval nedostatečnou orientací v právním řádu České republiky a nezpůsobilostí účinně hájit svá práva.

Nezastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti přitom brání jejímu projednání, neboť jde o nedostatek podmínek řízení, který, pokud nebyl odstraněn, je důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti. Shodně Nejvyšší správní soud judikoval již ve svém usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, podle něhož: „*Pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].*“

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2009

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu